

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. listopadu 2025 odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], a státního zástupce Krajského státního zastupitelství v [obec] proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. ledna 2025 č. j. 34 T 9/2024-363, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] a státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni zamítají.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným zločinem vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků a 6 (šesti) měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí věci, a to zavíracího nože černé barvy, celkové délky cca 23 cm, který obžalovaný vydal policejnímu orgánu dne 17. 7. 2023. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán zaplatit poškozenému [příjmení] zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem, Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518 náhradu škody ve výši 9 921 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % z dlužné částky od 18. 10. 2024 do zaplacení.

2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se trestné činnosti dopustil tím, že dne 17. 7. 2023 v době mezi 3:02 hod. a 3:09 hod. v [obec], ulici [příjmení] [číslo], před nonstop barem Wagon pod vlivem alkoholu slovně napadl barmanku [jméno] [příjmení], [datum narození], neboť ho odmítla vpustit do baru a obsloužit z důvodů probíhající inventury, vulgárně ji urážel a když se jí zastal [jméno] [příjmení] [příjmení], [datum narození], vytáhl z pravé zadní kapsy kalhot zavírací nůž o délce čepele cca 9 cm, tento rozevřel, a náhle jím prudce máchl směrem k poškozenému [jméno] [příjmení] [příjmení], který stál za plotem dřevěné ohrádky terasy baru, tohoto tímto nožem bodl do levé horní poloviny hrudníku do míst nad prsní bradavkou, na což poškozený [jméno] [příjmení] [příjmení] reagoval uskočením směrem dozadu, takto obžalovaný poškozenému způsobil bodnou ránu nad levou prsní bradavkou, pronikající kůží, o celkové šířce cca 2 mm a hloubce 10 mm zasahující do podkoží, kdy toto zranění neomezilo poškozeného v běžném životě po dobu delší sedmi dní, přičemž vzhledem k mechanismu a způsobu útoku poškozenému [jméno] [příjmení] [příjmení] hrozilo bodné poranění plic či srdce, kdy při poranění hrudní stěny hrozil vznik pneumothoraxu a hemothoraxu, tedy poranění s průnikem vzduchu do pohrudniční dutiny, kterážto zranění by poškozeného bezprostředně ohrožovala na životě, přičemž obžalovaný věděl s ohledem na použitou zbraň a způsob vedení útoku, že takto může poškozenému následek v podobě smrti způsobit a s takovým následkem byl srozuměn.

3. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolání jak obžalovaný, tak státní zástupce. Odvolání obžalovaného odůvodnil písemně jeho obhájce JUDr. [příjmení] [příjmení], LL.M. a při veřejném zasedání v substituci Bc. Mgr. [jméno] [příjmení]. Směřuje jak proti výroku o vině, tak proti výroku o trestu. Podle názoru odvolatele zvolil soud prvního stupně nesprávnou právní kvalifikaci. V daném případě nebylo prokázáno, že by úmysl obžalovaného, byť eventuální, směřoval i usmrcení poškozeného. Nestačí totiž zjištění, že bodl poškozeného větším nožem do prsou a že proto musel být srozuměn s tím, že mu může způsobit smrt. Důležitá je totiž intenzita útoku a ta v daném případě byla malá, o čemž svědčí to, že nůž nepronikl nijak hluboko do těla poškozeného.

Podstatné je také to, že obžalovaný ve svém útoku nijak nepokračoval, i když mu v tom nikdo z přítomných nebránil. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, případně aby ve věci rozhodl sám. Dává v úvahu změnu právní kvalifikace na trestné činy ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, nebo 145 odst. 1 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu, dále pak jako přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku a jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

4. Odvolání státního zástupce směřuje proti výroku o trestu. Souhlasí s uložením trestu pod spodní hranicí zákonné trestní sazby podle § 58 odst. 6 trestního zákoníku. Nicméně s ohledem na okolnosti případu má za to, že by bylo na místě uložení přísnějšího trestu, a to ve výměře sedmi let.

5. Vrchní soud v Praze přezkoumal napadený rozsudek a přezkoumal i postup řízení, které jeho vynesení předcházelo. Shledal, že odvolání nejsou důvodná.

6. Předně je třeba uvést, že zdejší soud rozhoduje o odvoláních v této trestní věci už podruhé, když v prvním veřejném zasedání konaném dne 9. dubna 2025 napadený rozsudek zrušil a rozhodl sám tak, že obžalovaného uznal vinným jednak pokusem přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1, § 145 odst. 1 trestního zákona, jednak přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a uložil mu podmíněný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu tří let. Dále uložil trest propadnutí nože a přiznal náhradu škody shodně se soudem prvního stupně. Odvolání státního zástupce podle § 256 trestního řádu zamítl. Vycházel při tom z výpovědi poškozeného [jméno] [příjmení] [příjmení], který nebyl schopen jednoznačně uvést, zda a jak reagoval na útok obžalovaného, a z fotodokumentace pořízené ze záznamu bezpečnostní kamery, ze které tato skutečnost rovněž není zcela zřejmá. Z podnětu dovolání státního zástupce však Nejvyšší soud dne 20. 8. 2025 pod č. j. 7 Tdo 661/2025 rozsudek zdejšího soudu zrušil a přikázal mu ve věci rozhodnout znovu. Při tom mu vytkl, že v rámci veřejného zasedání doplnil dokazování pouze fotodokumentací, která je statická a dostatečně dynamicky nezobrazuje průběh předmětného útoku.

7. Vrchní soud v Praze proto doplnil v rámci veřejného zasedání dne 12. listopadu 2025 dokazování opakovaným a zpomaleným přehráním záznamu útoku pořízeného bezpečnostní kamerou. Shledal, že jeho předchozí závěr byl skutečně nesprávný. Obžalovaný, podle tohoto záznamu, útočil sice přes zábradlí ohrazující „zahrádku“ restaurace, nicméně útok vedl nečekaně, přímočaře, až do úplného natažení paže, ve které držel předmětný nůž. Poškozený v průběhu útoku obžalovaného sledoval a skutečně ustoupil dozadu. Jeho natočení trupu, ustoupení dozadu a předklonění jsou ze záznamu jednoznačně patrné. Z toho pak nelze dovodit nic jiného než to, že pokud by poškozený tyto pohyby neuskutečnil, zasáhl by jej obžalovaný naplno do levé horní části hrudníku, do míst, kde je uloženo srdce, případně plíce. Použitý nůž o délce čepele 9 cm byl způsobilý proniknout do dostatečné hloubky, aby tyto orgány zasáhl a poranil. Anatomické znalosti o uložení základních životně důležitých orgánů jsou notoricky známé. Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou za této situace správná a odvolací soud neshledává žádný důvod k jejich změně.

8. Správná je i použitá právní kvalifikace. Obžalovaný musel být zcela jednoznačně srozuměn s tím, že pokud poškozeného bodne větší silou do míst, kam útok vedl, může jej usmrtit. To, že ke smrti poškozeného nedošlo je jen souhrnem šťastných náhod, kdy poškozený na útok účinně reagoval.

9. Uložený nepodmíněný trest odnětí svobody je v případě netrestaného obžalovaného ve věku blízkém věku mladistvého, který není ve vazbě, vždy trestem velice citelným. Toho je si odvolací soud plně vědom. Trestní sazba však neumožňuje uložení podmíněného trestu odnětí svobody a s ohledem na hrozící následek, možnou smrt poškozeného, by uložení takového trestu nepřicházelo v úvahu. V daném případě však soud prvního stupně trest výrazně zmírnil užitím ustanovení § 58 odst. 6 trestního zákoníku a uložil jej hluboko pod spodní hranici zákonné trestní

sazby, která v tomto případě činí deset let. S odůvodněním použití § 58 trestního zákoníku i s úvahami soudu prvního stupně o délce uloženého trestu se odvolací soud plně ztotožňuje a pro zjednodušení na ně odkazuje.

10. Odvolání státního zástupce nesměruje proti užití § 58 odst. 6 trestního zákoníku, ale proti tomu, že uložený trest, byť pod spodní hranicí zákonné trestní sazby, je nepřiměřeně mírný. Navrhuje navýšit trest odnětí svobody o jeden a půl roku. Vrchní soud nepokládá uložení trestu odnětí svobody v trvání pěti a půl roku za nepřiměřeně mírné, zatímco jeho zvýšení na sedm let za přiměřené. Kromě všech okolností případu, o kterých se zmiňuje už soud prvního stupně, je třeba zvýraznit minimální následek útoku obžalovaného, lítost obžalovaného, která podle názoru odvolacího soudu je upřímná, a konečně i to, že poškozený obžalovanému odpustil a sám žádá o jeho mírné potrestání. To jsou všechno okolnosti, se kterými se soudy běžně nesetkávají a měly by být zohledněny ve prospěch obžalovaného.

11. Jak je ze shora uvedeného zřejmé, odvolací soud neshledal odvolání důvodnými, a proto je podle § 256 trestního řádu obě zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně. Odsouzený může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Důvody dovolání jsou uvedeny v § 265b, jeho obsah v § 265f trestního řádu.

Praha 12. listopadu 2025

JUDr. Jiří Lněnička
předsedkyně senátu